

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

**DECIZIA nr. 292 /2013
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. .X. S.R.L.
din .X., înregistrată la
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală
sub nr. 906.649/16.04.2013**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrație a marilor contribuabili prin adresa nr..X./11.04.2013, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. X/16.04.2013 asupra contestației formulate de **S.C. .X. S.R.L. cu sediul social în .X., str. X nr. X, jud. .X., C.U.I. RO X, nr. de înregistrare la Reg. Com. J X/1998.**

Societatea contestă **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./23.07.2012**, pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente debitelor cu titlu de impozit pe profit, impozit pe salarii, impozit pe veniturile din alte surse, varsaminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate, TVA, accize precum și contribuții la asigurări sociale și fonduri speciale.

În raport de data comunicării prin poștă a deciziei privind obligațiile fiscale accesorii, respectiv **06.08.2012**, așa cum rezultă din confirmarea de primire anexată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207, alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind transmisă prin poștă la data de **06.09.2012**, conform ștampilei aplicate pe plicul de expediție poștală.

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se la poziția nr. X din anexa nr. 1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3565/2011 pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor, este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. S.R.L.**

I. Prin contestația formulată, S.C. .X. S.R.L se îndreaptă împotriva accesoriilor în sumă totală de .X. stabilite prin Decizia de calcul accesorii nr. .X./23.07.2012, susținând că din datele înregistrate în evidența fiscală pe plătitor rezultă că atât la data de 07.08.2011 cât și la data de 25.08.2012, societatea figurează cu TVA de rambursat în sumă de .X. lei, afirmând că acest fapt contravine calculelor organului fiscal.

Totodată societatea menționează că a contestat la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili Nota privind compensarea obligațiilor fiscale nr. .X./24.08.2011 dar nu a primit nici un răspuns până la data depunerii prezentei contestații.

Având în vedere că în evidența fiscală figurează cu TVA de rambursat în sumă de de .X. lei, contestatara solicită recalcularea obligațiilor fiscale stabilite prin Decizia de calcul accesorii nr. .X./23.07.2012.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./23.07.2012, organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au stabilit în sarcina **S.C. .X. S.R.L.** obligații fiscale accesorii în sumă totală de **.X. lei** reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale datorate bugetului consolidat al statului pentru perioadele de raportare mai, iunie și iulie 2011, precum și aferente TVA suplimentară de plată stabilită de inspecția fiscală prin Decizia de impunere nr. F-MC .X./12.07.2011.

Accesoriile contestate, au fost stabilite în temeiul prevederilor art. 88 lit. c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind calculate pentru perioada 30.04.2011-23.09.2011.

Obligațiile fiscale principale de plată în baza cărora au fost calculate obligațiile accesorii contestate, au fost individualizate prin următoarele documente, înscrise în anexa la Decizia nr. **.X./23.07.2012**:

- Declarația 100 nr.PDF-.X. din 25.IUN.2011;
- Declarația 112 nr.INTERNT-23 din 23.IUN.2011;
- Declarația 100 nr..X. din 25.IUL.2011;
- Declarația nr.X din 25.IUL.2011;
- Declarația nr. X din 25.IUL.2011;

- Declarația 100 nr..X. din 25.AUG.2011;
- Declarația 112 nr..X. din 25.AUG.2011.
- Decizia de impunere nr. F-MC 268/1 din 13.IUL.2011;

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Referitor la suma de **.X. lei** reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale față de bugetul consolidat al statului aferente perioadelor de raportare mai, iunie și iulie 2011 și Deciziei de impunere nr. F-MC .X./13.07.2011,

cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea calculării de accesorii asupra unei baze de calcul rezultate în urma unor înregistrări eronate în evidența fiscală.

În fapt, prin **Decizia de calcul accesorii nr. .X./23.07.2012**, organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au calculat și au comunicat societății accesorii în suma totală de **.X. lei**, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente debitelor cu titlu de impozit pe profit, impozit pe salarii, impozit pe veniturile din alte surse, varsaminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate, TVA, accize precum și contribuții la asigurări sociale și fonduri speciale.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

*" ART. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere*

(...)

ART. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(...)

ART. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale"

În consecință, accesoriile se calculează pentru sume datorate și neplătite în termenul legal la bugetul general consolidat al statului.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, urmare depunerii de către societate a decontului de TVA cu sumă negativă, cu opțiune de rambursare, aferent lunii iunie 2011, anexat în copie la dosarul cauzei, filele 36-37, a fost emisă de către Direcția generală de administrare a marilor contribuabili Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. .X./ 22.08.2011, aferentă lunii iunie 2011, aflată în copie la fila 31 din dosarul contestației, prin care s-a aprobat rambursarea sumei de .X. lei.

La data de 24.08.2011 s-a emis de către Direcția generală de administrare a marilor contribuabili Nota de compensare nr. .X./24.08.2011, aflată în copie la fila 32 a dosarului, prin care s-au stins în evidența fiscală, cu data de 25.06.2011, obligații în sumă totală de .X. lei, din care TVA în sumă de .X. și accesorii aferente în sumă de .X. lei.

În data de 25.08.2011, societatea a depus decontul de TVA cu sumă negativă, cu opțiune de rambursare, aferent lunii iulie 2011, anexat în copie la dosarul cauzei, filele 34-35, în care, în mod eronat a preluat TVA de plată stabilită suplimentar, întrucât Decizia de impunere nr. F-MC .X./12.07.2011 i-a fost comunicată în data de 13.07.2011, când a fost și confirmată de societate.

Societatea a contestat la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili Nota de compensare nr. .X./24.08.2011.

Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, în calitate de organ competent, a emis Decizia nr. .X. din data de 26.11.2012 privind soluționarea contestației, aflată în copie la filele 41-44 din dosarul cauzei, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația, urmând ca societatea să solicite corectarea erorii materiale din decontul TVA aferent lunii iulie 2011 prin preluarea sumei de .X. lei într-un alt decont sau prin restituirea acesteia.

Urmare solicitării S.C. .X. S.R.L., Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a emis Decizia de corectare a erorilor materiale din Decontul de TVA pe luna 7 anul 2011, înregistrată sub nr. X/14.03.2013, depusă în copie la dosarul contestației, filele 1-2, prin care au fost diminuate obligațiile de plată la TVA ale contestatoarei cu debitul de .X. lei preluat eronat în decontul TVA supus corectării.

Acest fapt confirmă că societatea a luat la cunoștință despre eroarea comisă la completarea Decontului TVA pe luna 7 anul 2011 depus la data de 25.08.2011.

Organul fiscal a înregistrat în evidența fiscală Declarația 300 pe luna iulie 2011 așa cum a fost completată de societate, neavând atribuții de inspecție fiscală, acestea revenind organelor specializate, atribuțiuni

exercitate în cadrul unei activități de inspecție fiscală derulată conform legii, ceea ce nu este cazul în speța de față.

Urmare analizei efectuate de organul fiscal asupra modului de evidențiere a declarațiilor depuse de contribuabil și a deciziei de impunere prin care a fost stabilită în sarcina societății TVA suplimentară de plată, prin adresa nr. .X./11.04.2013 acesta a precizat că:

“În evidența fiscală a D.G.A.M.C., societatea a figurat cu decontul de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii iulie 2011 diminuat cu suma de .X. lei (preluată eronat, cu o lună întârziere de la data comunicării Deciziei de impunere) și cu aceeași sumă în plus la impozitul TVA provenită din compensare.

Menționez că la data de 26.11.2012 a fost emisă Decizia nr. .X. privind soluționarea contestației depuse de SC .X. SRL împotriva Notei nr. .X./24.08.2011 privind compensarea obligațiilor fiscale în valoare de .X. lei, prin care contestația a fost respinsă ca neintemeiată. În urma primirii acestei decizii, contestatoarea a solicitat corectarea erorii materiale din decontul TVA aferent lunii iulie 2011 și a preluat suma de .X. lei în decontul lunii februarie 2013.”

Organul de soluționare reține că în evidența fiscală TVA în sumă de .X. lei a fost înregistrată eronat, fapt confirmat de organul fiscal prin adresa mai sus menționată.

Se reține și faptul că într-o speță asemănătoare, prin adresa nr. X/06.08.2013, Direcția Generală de Reglementare a Colectării Creanțelor Bugetare s-a pronunțat în sensul că:

“În situația corectării erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată potrivit dispozițiilor Ordinului nr.179/2007, modificările din decizia de corectare se operează de organul fiscal competent în evidența analitică pe plătitori a contribuabilului. Urmare acestor modificări evidența fiscală a contribuabilului va fi corectată aplicând Procedura de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale în cazul depunerii de către contribuabili a unei declarații rectificative aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.144/2012. (...)

Astfel că, în vederea unui calcul corect al obligațiilor fiscale accesorii, compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori trebuie să procedeze la reanalizarea, în sistem informatic, a stingerii obligațiilor fiscale întrucât acestea se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației fiscale și până la data stingerii acesteia inclusiv, prin orice modalitate de stingere prevăzută de lege.”

Având în vedere dispozițiile art. 119 alin (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările

ulterioare, conform cărora accesoriile se calculează asupra sumelor datorate la bugetul consolidat și neachitate la scadență, organul de soluționare nu poate menține accesoriile stabilite asupra unei baze de calcul care a fost ulterior modificată ca urmare a constatării de către organul fiscal însuși a unor erori de înregistrare.

În condițiile în care organul de soluționare a contestației nu se poate substitui organului fiscal în ceea ce privește refacerea tuturor stingerilor operate în evidența fiscală pentru perioada de calcul a accesoriilor privind actul administrativ fiscal contestat, se va face aplicarea art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”,
pentru suma de **.X. lei** reprezentând accesorii, **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./23.07.2012 se desființează**, urmând ca organele fiscale să reanalizeze calculul de accesorii pentru aceeași perioadă avută în vedere prin actul desființat, ținând seama de dispozițiile normative incidente în materie și de cele reținute în motivarea prezentei decizii.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în conținutul prezentei decizii, precum și în temeiul art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E

Desființarea **Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./23.07.2012, pentru suma de .X. lei** reprezentând accesorii aferente bugetului consolidat al statului, urmând ca organele fiscale să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă avută în vedere prin actul desființat, ținând seama de dispozițiile normative incidente în materie și de cele reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul X, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X